

Bir Cumartesi Yalnızlığı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Nisan 2021

Bir Cumartesi yalnızlığı adeta: Pazar'ın peşrevinde sıra dışı bir şarkı.

Yalnızlığın yaldızlı yolunda ite kaka yürüyen bir zemherinin ıslaklığı en çok da gözlerimden dökülen yaş gibi yaş gibi içine düşülesi aşk gibi hala temiz ve masum kalmanın verdiği mahcubiyet ve s/özlendiğim kadar ömrün metruk hayallerinde başıma kakılası bir hasret.

Nemalandığım her duygu.

İnsanın yedisinde neyse yetmişinde de değişmez huyu.

Bir itirafsa her şiir

İma ettiğim değil de kibirli sesi rüzgârın.

İçime esen bilinmezde saklı gizemin ta kendisi

Rüşünü ispatlamış hüznün de sıra dışı bakiyesi.

Bir rubai mi kundaklanan?

Bir hurafe mi yoksa ıslıklanan?

Belki de bir rivayet aşkın kınandığı.

Belki de bitimsiz bir rehavet

Gölgelerken yalnızlığın tek muhatabı.

Yörüngesinden çıkan bir kuş gibi.

Belki de sevgi ve uçmak izafı.

Yazarken uçtuğuma kani

Severken çoğaldığımsa Rabbimin rahmeti.

Her gün doğumuna sadık

Her gün bitiminde varla yok arası bir sızı

Acının izini sürdüğümse gün gibi

Aşikâr olan ruhun sözcüklerle kefenlendiği

Elbet yazarak ölüp doğduğum

Yazmadığım kadar havasız kalıp boğulduğum.

Nemli bir rüzgâr

Üşüten ve büyüten

Acılarımla istiflendiğim,

Mezar

Büyükliğünde bir hicran.

Sevmelerin meali ki henüz rast geldim kendime
Kinayesi, kibri bitimsiz ömrün
Kim bilir kaçınıcı dönemecinde.

Uluyan madem aşk
Ünleyense o bitimsiz hasret
İçine düşülesi nasıl da şık
Ve cafcaflı bir mizaç
Kabuk
Değıştiren varlığın kırık
Kanatlarına yağın kar gibi beyaz
Hayat gibi yaşadığın haraç mezat
Kükreyen her sözcük
Yumuşayan yürek demlendikçe içten gelen niyaz.